

פרק ב

זמן הקריאה

א ¹ משבת אחר תפילה המנחה - המשלים פרשיותו - חשוב משלים ² עם הציבור, ³ כיוון שכבר התיילו הציבור פרשה זו בשבת מנחה, ⁴ ווי"א שדוקא מיום ראשון ואילך חשוב משלים עם הציבור.

מקור חיים

אברהם הכהן

השולחן (ס"י ע"ב, בבדה"ש סק"ז, הו"ד ל�מן בהערה 21) להי"א שיכול להשלים הפרשה רק עד שבת מנחה,adam התפלל כבר מנחה הציבור ושמע קריאת התורה הציבור, או אם אין בעיר רק מניין אחד וכבר התפללו מנחה, או שבכל הבתי הכנסת שבעיר התפללו כבר מנחה, ע"פ שהוא לא התפלל עליהם,תו לא הוי ממשלים פרשיותו עם הציבור. לפי זה בנידון דין בכاهאי גונא אמרין דשפיר הוי ממשלים פרשיותו עם הציבור.

2) **חייב ההשלמה עם הציבור** דוקא מבואר בגם' (ברכות ח') אר הונא בר יהודה אר אמי לעולם ישלים אדם פרשיותו "עם הציבור" וכן' שכל המשלים פרשיותו עם הציבור מארכין לו ימיו ושותיו.

3) **טור** (שם) ושאר הראשונים הנ"ל (הו"ד בשעה"צ סק"ב).

4) **כן** הוא דעת הכלבו, והובא דבריו בדרכי משה (סק"א) ובשעה"צ (סק"ב).

ועיין בספר בירור הלכה (ס"י רפ"ה אות

1) לשון הטור והשו"ע (ס"י רפ"ה סעיף ג'), מיום ראשון ואילך חשוב עם הציבור, וכתב ע"ז במשנ"ב (סק"ז) דמ"ש המחבר מיום ראשון ואילך לאו דוקא, דכיון שמתחלין במנחתא דשבתא ל��רות פרשת השבוע הבא נחשב שוב הקורא כקורא עם הציבור, וע"ע בשעה"צ (סק"ב) שכותב כן בשם התוס' והרא"ש ומרדי כי הgentiles מימונית והאו"ז, ומסיים שם בזה"ל: ובודאי לדעתם יצא מן המנחה ולמעלה, וכן הוא בהדייה בתוספות, וככ' בדרכי משה (סק"א), ודעת הכלבו שהובא בדרכי משה [דס"ל דוקא מיום ראשון] **יחידאה** הוא, ועיין בפמ"ג, עכ"ל.

ועיין בשש"כ (ח"ב פרק מ"ב ס"ק ר"ח) שכותב במסתבר דלהראשונים דס"ל דיכול להשלים הפרשה מזמן היינו מזמן מנחה גדולה שראוי כבר לקרוא הפרשה החדשה. והעיר לי הגר"מ יאדLER שליט"א (בעמ"ס מאור השבת), דיש להסתפק אם תלוי בזמן הקריאה של מנחה אף אם הוא לא קרא עליהם, או דוקא בתפלל מנהה ושמע הקריאה.

ונראה לענ"ד לפי מה שכתב בקצתו